

БУВ СОБІ ДІД АНДРУШКА,
А В НЬОГО БАБА МАРУШКА,
А В БАБИ ДОЧЕЧКА МІНКА,
А В ДОЧКИ СОБАЧКА* ФІНКА,
А В СОБАЧКИ ТОВАРИШКА КИЦЯ ВАРВАРКА,
А В КИЦІ ВИХОВАНКА МИШКА СІРОМАНКА.

РАЗ ВЕСНОЮ ВЗЯВ ДІД РИСКАЛЬ ТА Й МОТИКУ,
СКОПАВ У ГОРОДЦІ ГРЯДКУ ВЕЛИКУ,
МЕРВИЦЕЮ ПОПРИНАДИВ, ГРАБЕЛЬКАМИ ПІДГРОМАДИВ,
ЗРОБИВ ПАЛЬЦЕМ ДІРОЧКУ-ДРІБКУ — ТА Й ПОСАДИВ РІПКУ.
ПРАЦЮВАВ ДІД НЕ МАРНО: ЗІЙШЛА РІПКА ГАРНО.
ЩОДЕНЬ ІШОВ ДІД У ГОРОД, НАБРАВШИ ВОДИ ПОВЕН РОТ,
СВОЮ РІПКУ ПІДЛИВАВ, ЇЇ ДО ЖИТТЯ ОХОТИ ДОДАВАВ.

РОСЛА ДІДОВА РІПКА, РОСЛА!
ЗРАЗУ ТАКА, ЯК МИШКА, БУЛА,
ПОТОМУ, ЯК БУРЯК,
ПОТОМУ, ЯК КУЛАК,
ПОТОМУ, ЯК ДВА,
А НАКІНЦІ СТАЛА ТАКА, ЯК ДІДОВА ГОЛОВА.

1. =
2. =
3. =
4. = 2 ×
5. =

